

Ordføreren for forslagsstillerne (*Arnfast*) (CD):

Der er vist et gammelt ord, der siger, at da fanden ville, at intet skulle ske, satte han i verden den første komité. Naturligvis vil jeg ikke hævde, at vores pæne arbejdsminister er at sammenligne dér, men det, der er sket ved dette udvalgsarbejde, er jo, at ministeren er kommet med et ønske om at nedsætte en komité eller et udvalg, således at man kan få det undersøgt dér ved hjælp af organisationernes kronede hoveder.

Forslagets tanke var jo først og fremmest, at der skulle ske en sikring af de eksisterende vikarbureauer, så de ikke med 3 måneders varsel kunne afvikles ved et diktat. Forslagets næste tanke var jo, at man skulle give vikarbureauerne mulighed for at udvide deres virksomhed til andre områder end HK for derigennem at prøve, om der i erhvervslivet var et behov for dette. En ganske almindelig prøve ved at give disse muligheder ville jo vise det.

Det er klart, at vi ønsker, at dette forslag gennemføres, og vi takker for den støtte fra fremskridtspartiet, som ligger i betænkningen, hvori fremskridtspartiet, også stiller ændringsforslag om, at det gennemføres. Men når nu et flertal i arbejdsmarkedsudvalget efter måneder — dette forslag er fremsat ved folketingsårets begyndelse, og nu her halvvejs igennem kommer man endelig til denne halve løsning — er kommet så langt og ønsker at følge ministerens tanker om dette udvalg, så må vi naturligvis acceptere det.

Jeg må sige, at sikringen af vikarbureauerne jo bliver udbygget gennem det, ministeren skriver til udvalget, og som er tiltrådt af flertallet, og det er vi taknemlige for. Dermed har vi da gjort noget for vikarbureauerne. Men når man så taler om, at man ønsker dette udvalgsarbejde, så må vi altså sige, at det ikke er tilfredsstillende. Vi mener altså fortsat, at det måtte kunne gøres som et prøveår, måske begrænset over 4-5 år eller sådan noget lignende, og så se det på en helt anden måde, end nu disse organisationsfolk vil komme til at diskutere det på.

Jeg ved godt, at vikarbureauerne selv vil blive repræsenteret i dette udvalg, og vi er da også taknemlige for, at man nu ligesom

legaliserer dem på den måde, men det bliver jo vikarbureauerne, der derigennem kommer til at repræsentere kunderne, for kunderne er jo ikke i den grad repræsenteret. Det er jo mange andre end dem, der står i Arbejdsgiverforeningens organisationer. Det er vort erhvervsliv, som gang på gang står over for at mangle en dygtig medarbejder på grund af sygdom og den slags ting. Vi kender det jo fra hele erhvervslivet, at de netop har brug for den slags ting, og vi ved da også, at dybt ind i arbejderbevægelsen har man undertiden haft brug for det. Jeg ved nok, at de offentlige virksomheder ikke må bruge dem uden først at have været over organisationer og sådan noget, men udvalgsarbejdet har vist, at arbejderbevægelsens egne organisationer gang på gang har haft brug for at tilkalde disse vikarer. Det vil muligvis også være på de områder, som vi ønsker at udvide det til.

Jeg har lagt mærke til, at der ikke står, det skal være et hurtigtarbejdende udvalg, men jeg håber, ligesom det blev sagt her af venstres ordfører, at ministeren vil tilsikre, at dette udvalg bliver hurtigtarbejdende. Jeg tror endda, ministeren ville kunne glæde et meget stort mindretal i denne sag — sådan følte jeg det i hvert fald under førstebehandlingen — hvis ministeren ville gå så vidt, at han lod vikarbureauernes deltagere i dette udvalgsarbejde måske endda få formandsposten, for så er vi i hvert fald sikre på, at det ikke sover hen eller bliver trænet. Jeg ville være meget taknemlig, hvis ministeren også kunne give det tilsagn. Der står ikke noget nærmere skitseret om det. Jeg vil da håbe, at jeg kunne få det tilsagn.

Så vil jeg endelig bede om, at ministeren ikke lader dette udvalg sinke eller standse de ansøgninger, der allerede ligger om at få udvidet vikarbureauernes antal. Der er jo nogle områder — ministeren kender dem så udmærket selv — hvor man ligesom har ladet en ting vente, til denne sag var færdigbehandlet, men jeg håber, at ministeren også vil give tilsagn om, at den ansøgning, der nu har ligget i månedsvis i administrationen, ikke sinkes på grund af det.

På denne baggrund vil jeg altså meddele, at vi naturligvis vil stemme for vores eget forslag med det ændringsforslag, der er stillet af fremskridtspartiet, da vi ikke er re-